

Læge på hospice har travl hverdag på sygehus, hospice og med ishockey og familie

Det lægefaglige arbejde på hospice er af største vigtighed, og specialansvarlig overlæge ved palliativt team på Sydvestjysk Sygehus, Lise Mondrup, har sin daglige gang på hospice.

Men Lise Mondrup er meget mere end læge. Hun er mor til tre, hustru og meget interesseret i ishockey, ligesom hun er i gang med at videreudanne sig.

Det giver en travl hverdag, og i Ugeskrift for Læger har Lise Mondrup fortalt om, hvordan et travlt døgn forløber for hende. Vi har fået lov at bringe uddrag af artiklen, der er bragt i ugeskriftet under titlen "Et døgn med".

Lise Mondrup bruger en tredjedel af sin arbejdstid på hospice og således også denne dag, der starter klokken 6.40, hvor der laves morgenmad, hunden fodres og luftes, hvorefter hun og de tre drenge kører til henholdsvis skoler og hospitalet.

Klokken otte er der teammøde, og bag efter er der et kort møde med den specialansvarlige sygeplejerske.

Derefter går turen til hospice.

Lise Mondrup skriver: "9.45 Jeg læser op på de patienter, der skal præsenteres på konferencen i eftermiddag. Jeg skal modtage en ny, og to skal udskrives.

Der har været et dødsfald i nat, så der skal også udskrives dødsattest. Desuden visiteres nyhenviste patienter sammen med hospicechefen.

10.20 En fjerdedel af de indlagte på hospice retter sig faktisk så meget, at de kan komme hjem og faktisk ønsker

det. Jeg skal udskrive en ældre kvinde, som vi ikke var sikre på, kom igennem.

Men det gjorde hun. Hun er selvfølgelig svækket af sin sygdom, men ved indlæggelsen var hun meget dårlig - formentlig, fordi hun reagerede kraftigt på et strålebehandlingsforløb.

Hun har det efter omstændighederne godt, men er stadig terminalpatient, og det er meget sandsynligt, at hun kommer tilbage. Men mange får også 2-3 gode måneder hjemme.

Indimellem har jeg også almindelig stuegang hos de øvrige ti patienter. Det handler for de fleste om medicinjusteringer. Nogle er så trætte, at de ikke orker at have kontakten, og jeg nøjes med at spørge til, hvordan det går. Er de for trætte, hører jeg det fra sygeplejersken, og er der ikke noget at tage sig af, får de lov at være i fred - så tager vi tingene ad hoc.

Nogle indlagte er afklarede, har fået taget afsked og ordnet deres ting. Andre er voldsomt vrede og frustrerede og synes, at det er uretfærdigt, at de skal herfra - vi har jo også jævnlige patienter, der er yngre end os læger og står på tærsklen til at starte et liv med ægtefælle, børn osv.

12.30 Den anden patient til udskrivelse er en midaldrende herre med en KOL-sygdom. Han har det så fint, som man nu kan have det.

Der er kommet lidt ro på, og han har mod på at komme hjem. Men jeg tænker, at ham ser vi også igen.

13.15 Tværfaglig konference - der var ikke tid til frokost i dag.

Både psykolog, præst, musikerapeut, læge og sygeplejerske sidder med foruden hospicechefen og souschefen.

15.00 Den ene tvilling har fri fra skole og sidder og venter. Jeg samler de sidste løse ender op, og vi kører hjem. På vej hjem bliver jeg kontaktet af ishockeyklubben, hvor jeg er kamplæge for førsteholdet.

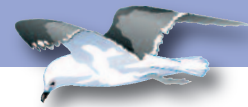
Resten af dagen går med ishockey, hvor Mondrups mand er en af legerne med 22 sæsoner på Esbjergs førstehold og en søn, der spiller professionelt i Sverige.

- Jeg har siddet på lægterne, når alle vores drenge har spillet, så hallen er nærmest mit andet hjem, fortæller Lise Mondrup.

Klokken 17.30 er Lise Mondrup hjemme igen og laver mad, og så går resten af aftenen med familie, ishockey og aftentur med hunden. Klokken 21.35 er alle samlet i hjemmet. Der bliver spist igen, roen sænker sig, og snart er alle på vej i seng efter en hektisk dag.

Af Hasse Jørgensen

Som præst på hospice prøver man at komme med det, kirken kan give

Umiddelbart synes der at være stor forskel på det at være sognepræst i et sogn og det at være præst på et hospice, hvor det er meget syge mennesker, det drejer sig om.

- Og der er forskel, men teologisk er det grundlæggende det samme nemlig at troen og kristendommen er udgangspunktet.

Sådan forklarer pastor Bente Bramming bl.a. forskellen mellem at være sognepræst og præst på et hospice. Bente Bramming kender til det. Hun er sognepræst i Bryndum og V. Nebel kirker, men samtidig er hun præst ved palliativt team og præst på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg.

- Som sognepræst kommer du i forbindelse med alle livets afsnit lige fra dåb til konfirmation, vielser og begravelser. Som præst på hospice er det livets sidste fase, som opmærksomheden er samlet om, og hvor man prøver af finde trøst og mod gennem den kristne forestillingsverden. Det er andre berøringsflader, men udgangspunktet er det samme, fortæller Bente Bramming.

Der holdes gudstjenester på Hospice Sydvestjylland mindst hver 14 dag. De holdes i bygningens stillerum, men der kan også holdes gudstjenester eller en andagt på en stue, hvis der er behov for det.

- *Rent fysisk er der vel forskel på at holde en gudstjeneste i et stillerum og så i en kirke. Der er jo ikke de samme ting så som et alter?*

- Vi har rent faktisk her på Hospice Sydvestjylland et fornemt sølvkors og alterkalk lavet af den kendte sølvsmed Andreas Exner. Vi lægger en dug over en reol, stiller korset her med lys. Desuden har vi et fint dåbsfad, Og da rummet i sig selv er meget smukt, er det en god ramme om en gudstjene-

ste. Og gudstjenesterne har det samme indhold som i kirken nemlig salmesang, forkyndelse, velsignelse og prædiken.

Bente Bramming fortæller også, at man kan blive både døbt og viet på Hospice Sydvestjylland, og disse højtideligheder finder sted, om end det ikke er så ofte, det sker.

- Og i de tilfælde gør vi meget ud af at gøre begivenheden festlig, som man også gør det uden for hospice. Vi prøver i det hele taget på Hospice Sydvestjylland at lave mange ting, der giver glæde som f.eks. premieren på årets juleøl.

Bente Bramming siger også, at man skal prioritere arbejdet på hospice, og at der er et fantastisk samarbejde på tværs af alle faggrupperne, hvor bl.a. sygeplejerskerne er vigtige for præsten, for sygeplejerskerne er tætte på

patienterne og kan se, når der er brug for præsten.

- Men der er et rigtig godt samarbejde alle i mellem, og der er viljen til at gøre dagene så gode som muligt for patienterne. Her er tanken at gøre alt det bedste for patienten lige til det sidste.

- *Hvorfor valgte du at blive præst på et hospice?*

Efter lidt betænkningstid svarer Bente Bramming: - Det er tanken om at være til stede der, hvor livet er svært. Man står i en hverdag, hvor alt kan synes meningsløst, men der er megen mening i den samtale, man har. Det er nærværet og det eksistentielle. I prædikerne skal man balancere mellem det at være i situationen og lade evangeliet række ud over. Det er udfordringen.

Af Hasse Jørgensen

53-årige Lars fik en god tid på hospice

At tage beslutning om, hvor man skal dø, kan være meget svært for den enkelte, hvis man overhovedet når at blive stillet overfor spørgsmålet.

Men for 53-årige Lars var der slet ingen tvivl. Han ville dø på Hospice Sydvestjylland, og ifølge hans efterladte kæreste Susanne fik Lars to og en halv gode uger på hospice. Det skyldtes ikke mindst den ro og gode stemning, der er på stedet, og det hyggelige værelse, hvor pårørende også kunne overnatte.

- Det var jo nærmest som et week-endophold. Vi kunne kigge ud af vinduet ned på alt det grønne i haven, fortæller Susanne, mens minderne kommer.

Lars blev indlagt på Sydvestjysk Sygehus, og efter eget ønske blev han overført til hospice.

- Det gik hurtigt, da han var visiteret. En mandag fik vi at vide, der var plads, og onsdag blev han med ambulance kørt til hospice på trods af den korte afstand, men han kunne ikke gå. Sønnen Rasmus og jeg bar hans ting over. Jeg havde selv været på besøg der for så mange år siden, at jeg dårligt kunne huske stedet. Men med det samme, Rasmus og jeg trådte ind ad døren, så vi på hinanden og tænkte: det her skal nok blive godt, fortæller Susanne.

- Og det blev godt. Lars var glad og tilfreds med at være på hospice, og personalet var enestående. Vi skulle ikke lave andet end forkæle ham. Så klarede de resten.

Susanne: - Lars fik to og en halv gode uger på Hospice Sydvestjylland.

- Det her er ikke en kritik af sygehuset, for personalet gør, hvad de kan. Men der er meget uro på et sygehus, og personalet ved jo også, at hvis de bruger ekstra meget tid på én patient, så går det fra en anden.

- På hospice er der en anderledes ro og tryghed. Jeg kom hurtigt i kontakt med en psykolog, som jeg stadig har kontakt med, når det er nødvendigt.

På hospitalet nåede vi kun at tale med en sygehuspræst en enkelt gang.

- Efter Lars' død er der dage, hvor jeg har det fint, og der er dage, hvor det ikke er godt. Jeg begyndte at arbejde en måned efter Lars' død, for jeg tænkte, at jeg skal jo i gang. Og det går godt. Sorgen og savnet tror jeg aldrig man kommer over, men man kan lære at styre det, så man kan leve med det, siger Susanne.

Hun er også af den klare opfattelse, at det at Lars valgte at dø på hospice hang sammen med, at han ikke ville være en belastning for sine pårørende som det positive og betænksomme menneske, han var.

Selv var Susanne indtil Lars' død af den opfattelse, at hun ville dø hjemme.

- Men med oplevelsen på hospice er jeg ikke så sikker længere, lyder det.

Og Susanne føjer til, at både hun og Rasmus har lyst til at blive frivillige på hospice en dag efter den gode oplevelse de selv har haft i den tid, de var der sammen med Lars.

Lars døde 26. maj i år.

Af Hasse Jørgensen

Året har budt på mange små og store begivenheder

Årets store højtid, julen, nærmer sig med hastige skridt, og dermed er et år også ved at rinde ud.

På Hospice Sydvestjylland har der været mange små og store begivenheder i året løb, og der har været mange gode anledninger til at gøre dagen lidt festligere, end den ellers ville blive. Det er ofte ikke så meget, der skal til, og vi har samlet en lille billecollage af nogle af arrangementerne.

Røde pølser gør altid lykke, og da der skulle stemmes til Folketinget blev der også pyntet op med flag på det bord,

der blev kørt rundt til alle de, der gerne ville stemme.

Gudstjenesterne har nogle gange været henlagt til orangeriet, og det giver

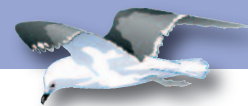

en helt speciel stemning i det lyse rum med alt de grønne.

Sct. Hans blev fejret med bål og afbrænding af heksen, og Halloween blev markeret med nogle flotte og velsmagende kager fremstillet i Hospice Sydvestjyllands eget køkken, og så blev der også tid til et bankospil.

Vi i bestyrelsen for Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland ønsker alle en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår med tak for det gamle år.

Af Hasse Jørgensen

J-dag blev fejret med masser af hygge

Tiden op til jul er fyldt med masser af traditioner, som i større eller mindre grad bliver holdt i hævd og markeret. En af de traditioner, der er trængt ind i mange menneskers bevidsthed, er j-dag. Den dag, hvor årets julebryg lanceres af de forskellige bryggerier.

Egentligt var det bryggeriet i Randers, der "opfandt" j-dag, men det er Carlsberg-Tuborg, der gjorde dagen rigtig kendt, og nu fejres j-dag den første fredag i november, hvor juleøllet bliver frigivet klokken 20.59 rundt om på restauranter og værtshuse.

Der var masser af fine præmier til pakkespiller.

Men også på hospice markeres j-dagen. Det sker dog af hensyn til patienterne om eftermiddagen, og hospice har fået en eksklusiv aftale med Carlsberg-Tuborg, der betyder, at hospice må præsentere årets juleøl klokken 15.30 præcis. Og der er virkelig tale

De frivillige og personalet i køkkenet gør et stort arbejde for at gøre det hele så festligt som muligt.

om, at tidspunktet overholdes ganske nøje. Rent faktisk bliver der talt ned til den første øl "må knappes op".

Det hele sker i spisestuen på første sal, hvor der er pyntet festligt op med grønne guirlander og andet, der leder tankerne hen mod den forestående højtid. Og et hyggeligt pakkespil om mange, gode gaver, blev der også tid til.

De to spillemænd, Kurt Junker og Poul Højbak, leverer muntre toner fra harmonikaerne til både fællessang og som underholdning, når ikke der synges.

Og selv om ikke alle skal smage juleøl men foretrækker sodavand i stedet, er stemningen rigtig god. Patienter og pårørende hygger sig med hinanden, og nyder det store forarbejde, personale fra køkkenet og nogle af de frivillige har lagt i, at arrangementet skal blive så hyggeligt som muligt. Og hyggeligt var det denne halvkolde fredag eftermiddag med mindre end to måneder til jul.

Af Hasse Jørgensen

Spillemændene Kurt og Poul spillede hyggemusik og spillede for til fællessangene.

Patienter og pårørende hygger sig i det smukt pyntede lokale.

Støtteforeningen bruger gaver til at hjælpe hospice

Det er tid at tænke på julegaver, og på Hospice Sydvestjylland og Støtteforeningen tager vi meget gerne imod gaver – både op til jul, men også hele året.

Sagen er, at som alle andre steder kan det være svært at få økonomien til at hænge sammen og skaffe midler til de ekstra ting, der gør livet på Hospice Sydvestjylland lidt lettere og bedre, end tilfældet ellers ville være. Og det er netop her, gaverne kommer ind.

Gaverne betyder, at vi kan hjælpe Hospice Sydvestjylland på en lang række områder som f.eks.:

- midler til det frivillige arbejde på hospice (herunder aflønning af koordinator),
- tilskud til uddannelse, udvikling og supervision af det tværfaglige personale

- tilskud til udstyr og udsmykning af hospice
- tilskud til patienter og pårørende med særlige behov
- tilskud til lindrende aktiviteter og adspredelse
- tilskud til sorgarbejde.

Ikke mindst de mange, mange frivillige er med til at forsøge tilværelsen for patienterne på Hospice Sydvestjylland, men også de andre områder har stor betydning.

Gaver til støtteforeningen kan gives på konto 8119 - 0004687353.

Alle gaver op til 16.300 kroner er fradragsberettigede, og ønsker man fradrag på skatten skal konto nummer 2540 - 6286586005 benyttes. Her skal man huske at opgive navn samt cpr-

nummer, for så bliver gaven automatisk indberettet til Skat og trukket fra. Giver man flere gaver til forskellige støtteforeninger, er det samlede fradrag 16.300 kroner.

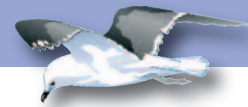
Af Hasse Jørgensen

MobilePay

**Giv en gave via MobilePay
nummer 70 09 84**

Hvis du ønsker fradrag for din gave, skal du i tekst feltet skrive dit cpr-nummer.

Der arbejdes med nye ideer og initiativer i støtteforeningen

I Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland i Esbjerg kan vi glæde os over, at vi i dag har omkring 1400 medlemmer, der med deres kontingent er et væsentligt økonomisk fundament. Vi er dermed en af de store støtteforeninger i Danmark. Og heldigvis oplever vi, at der til stadighed kommer nye til ligesom der naturligt også er nogle, der falder fra.

Det er derfor et krav om konstant aktivitet for at fastholde og udvide vores medlemsskare. Det er altid godt at lære af andres erfaring, og netop for at gøre det, tog fire medlemmer af støtteforeningens bestyrelse på et seminar i Fredericia arrangeret af Hospice Forum Danmark, hvor støtteforeningen i øvrigt har et hovedbestyrelses-

medlem i skikkelse af Chr. Bendixen, der naturligvis også deltog i seminaret.

Hospice Forum Danmark er en paraplyorganisation for støtteforeningerne, og Hospice Forum Danmark blev etableret den 15. september 2001.

Hovedtemaet på det netop holdte seminar var netop fastholdelse og udvidelse af medlemsskaren samt lære af erfaringerne fra andre og udveksle ideer. Det var en virkelig god dag, hvor der blev givet mange input, som der i den kommende tid vil blive arbejdet med.

Fra den spæde start i 1992, hvor det første danske hospice blev startet i Hellerup, er antallet af hospice i Dan-

mark vokset til 16, og der er flere støtteforeninger, idet der nogle steder i landet er støtteforeninger, der arbejder på at få oprettet nye hospice.

Generelt kan siges, at medlemstallet i støtteforeningerne set samlet er stabilt, men det dækker over store udsving. Mange har en pæn stigning, mens andre desværre må notere ret store fald.

I vores lokale støtteforening vil vi nu arbejde videre med de ideer og tanker, vi har fået med hjem, forhåbentligt til glæde og gavn for medlemmerne og dermed hele sagen.

Af Hasse Jørgensen

Patienter på Hospice Sydvestjylland får strikkede gaver fra en lille strikkeklub i Skjern

Det er altid dejligt, når nogen tænker positivt på og om hospice, og det er særdeles rart, når nogle af disse mennesker omsætter tanker til handling.

Som eksempelvis en kreds af damer fra Skjern.

For to år siden henvendte Hanne fra Skjern sig til Hospice Sydvestjylland for at tilbyde hjemmestrik til patienterne.

Hanne er med i en lille strikkeklub med 10 damer, der mødes hver anden torsdag. Formålet er at hygge, snakke og strikke for at gøre en forskel for nogen.

De har spurgt, hvad vi kunne bruge og har lavet blandt andet æggevarmere og servietringe til brug ved bakkeservering. Vi har nu opfordret dem til at strikke eller hækle små figurer som patienterne kan bruge til at bevæge hænderne med.

Derud over er det siden opstart blevet til 33 sjaler og 65 "futter" til kolde fødder.

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland har doneret 1000 kr. til garn, og

Majbrit og Hanne er to af strikkedamerne fra Skjern.

de er strikket op, og giver igen 1000 kr. til det gode formål.

Når vi spørger sygeplejerskerne om responsen fra patienterne, er det især de varme futter, der bringer stor glæde, da mange patienter har kolde fødder.

Det er en gave, der varmer, og som kommer fra hjertet af de frivillige.

Sammen med den strikkede gave får de et lille kort, hvor der står: Dette håndarbejde er fremstillet særligt til dig. Vi håber, du må få glæde af det og ønsker dig det bedste.

- Vi er på Hospice Sydvestjylland meget glade for at strikkeklubben har indtænkt patienterne her til deres gaver, siger frivillighedskoordinator Ingrid Bang.

Af Hasse Jørgensen

Familierummet på Hospice Sydvestjylland er flittigt benyttet ikke mindst af unge

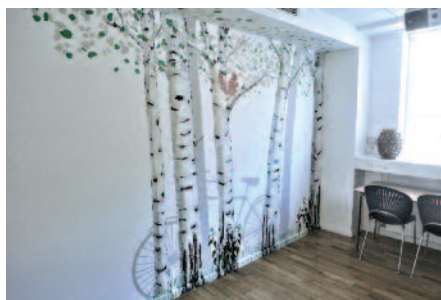
Når en person bliver alvorligt syg og måske terminalpatient, er det ikke kun patienten, der er syg. De pårørende rammes også af sygdom om end den sygdom ikke er af ren fysisk karakter men psykisk.

Og når en patient kommer på hospice, er det vigtigt, at patienten befinder sig så godt som overhovedet muligt. Men det er også meget vigtigt, at de pårørende har det så godt som overhovedet muligt i lokalerne.

På Hospice Sydvestjylland har man gjort rigtig meget for, at både patienter

Familierummet på 2. sal er flittigt brugt ikke mindst af børn og unge.

Der gøres meget ud af udsmykningen på Hospice Sydvestjylland som denne væg, der er smukt dekoreret.

og pårørende skal befinde sig så godt som muligt.

Det er bl.a. gjort ved indretningen af de fysiske rammer, hvor der er gjort meget ud af hyggen og det lyse. Og på 2. sal er der indrettet et familierum, hvor ikke mindst børn og unge kan trække sig lidt tilbage og beskæftige sig med de ting, de nu har lyst til mens de ældre er på sygebesøg.

Vi ved alle, at for et barn eller en ung er det at sidde ved en sygeseng ikke særligt spændende det lange løb. Derfor har man på Hospice Sydvestjylland indrettet familierummet, hvor der er forskellige spil, og hvor de unge kan sidde med deres iPad, computere og lignende.

Og rummet er flittigt benyttet.

1200 frivillige i hele landet

En stor del af støtteforeningernes arbejde drejer sig om at skaffe frivillige til at arbejde på de respektive hospicer.

Over hele landet er der omkring 1200 frivillige, der udfører mange forskellige opgaver på de enkelte hospicer.

På Hospice Sydvestjylland er der over 100 frivillige, der går til hånd med en lang række opgaver. Hospice Forum Danmark arbejder bl.a. med udvikling af hele området for frivillige ved at holde seminarer for frivillige, kurser for koordinatører, netværk og inspiration

for bestyrelser samt tværfaglige temadage og konferencer.

Hvem kan komme på hospice?

Hospice er gratis og for alle, der har

- en uhelbredelig sygdom med heraf følgende komplekse symptomer af fysisk, psykosocial eller åndelig karakter
- her afsluttet en helbredende behandling
- skønnes at have en forventet kort levetid tilbage – uger eller måneder

- er informeret om det lindrende sigte med plejen og behandlingen
- selv ønsker et ophold på hospice
- er visiteret.

Vi tænder lys

Da jeg i 1993 var i Bosnien, blev vi i hovedkvarteret i Kiseljak den første dag i november sent på eftermiddagen alarmeret med ordene "en landsby står i flammer". Vi sendte alle vore pansrede mandskabsvogne afsted og fandt efter nogen søgning en kirkegård, hvor der var tændt lys på gravene. Det var allehelgensdag, som i den katolske kirke fejres 1. november, i vores kirke den første søndag i november.

Vi tænder lys for vore døde i kirken. Vi mindes de kære, som de var og husker dem for alt det gode, de gjorde for os, og vi glemmer heldigvis de ting, som kunne gøre os kede af det eller rasende, fordi vi følte os trådt på eller tilsidesat.

Vi tænder også lys i den mørke tid, både derhjemme og på gader og stræder. Vi gør det for at jage mørket og dets onde kræfter på flugt. Vi forbedrer i adventstiden julens komme med glædesbudskabet om Jesusbarnets komme til os for at oplyse, skabe tilgivelse, frelse, trøst og fred på jorden.

Julebudet til dem, der bygge her i mørkets og dødens skygge, det er det lys, som aldrig slukket, jager det stigende mulm på flugt. Åbner udsigten fra det lave, Trøster mildelig mellem grave.

Sådan skriver J C Hostrup i 1880'erne om den kære jul, der på den ene side fortæller om lyset og glæden, men det er på baggrund af tunge tanker og svære oplevelser. Det er kampen om at finde fodfæste i livet igen på trods af, at han havde mistet sin første hustru og siden tre børn i sit andet ægte-

skab. De mange og svære tab tog hans kræfter, og han måtte tidligt lade sig pensionere. Men det lykkedes ham at finde kræfter til at leve videre, og i sin kamp genfandt han glædens kildevæld og kunne da leve videre med både tak og håb.

Der er mange mennesker, der frygter julen, fordi den bringer erindringer frem om dem, der var og som nu er borte og som vi savner. Vi græder over dem, og græd bare, for gråden letter sindet og renser det, så vi kan leve videre - med håb og forventninger.

Vi higer efter lyset og glæderne, også selv om de forandres med tiden, sikkert fordi vi selv forandres. Men sådan er livet jo. Det smitter af på os, og vi giver "smitten" videre. Vi smitter af på hinanden, når vi græder, men det samme sker, når vi ler, synger, danser, for-

tæller historier og deler det og dyrebare liv med hinanden.

Vi tænder lys for bedre at se, virke, leve og opleve. Vi forandres med alderen, men vi vil alle gerne - igen - opleve julens fryd med dens glæde og lys. Måske bliver vi igen lidt som børn med glæder, samvær og forventninger, men "det er ikke så ringe endda".

Grundtvig samler nogle af disse tanker i salmen: Kimer i klokker, hvor det i 2. vers lyder: Julen er kommet med solherv for hjerterne bange, jul med Guds barnet i svøb under englens sange, Kommer fra Gud, bringer os glædskabens bud, æren er Guds i det høje. Vi håber, at solhvervet vil komme også til os og bringe glæde og lys til os alle.

Hospice Sydvestjyllands Støtteforening vil gerne ønske jer alle en glædelig jul og et godt og fredfyldt nytår. Vi takker for støtten til Hospice og ønsker jer alle det bedste.

Frede Dalum

Støtteforeningens nyhedsbrev

Nyhedsbrevet udgives af Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland, Kirkegade 70, 6700 Esbjerg.

Nyhedsbrevet udsendes 2-4 gange årligt.

Redaktion: Frede Dalum
Hans Jørgensen
Tom Arnt Thorup
Michaela Lydiksen
Marianne S. Pedersen

Facebook

- Læs nyhedsbrevet elektronisk

Læs nyhedsbrevet elektronisk, spred budskabet - giv det videre til en ven

"Like" Støtteforeningens Facebookside
www.facebook.com/hospicevenner/

MobilePay

Giv en gave via MobilePay nummer 70 09 84

Hvis du ønsker fradrag for din gave, skal du i tekst feltet skrive dit cpr-nummer.